

kumentarno poglavje naše socialne in gospodarske povesti, je kratko in malo dokument naše nevesele preteklosti. Za sedanjost, za našo resnično, živo sedanjost je samo še preteklost, je le še dokument preteklosti in zgodovine. Te človeške usode, ki se razodevajo v ljudeh naše ladje Amerikancev, so nemara tudi človeško zanimive, a so še mnogo več. To so priče, prave, resnične, žive priče zgodovine naših zadnjih sto let, naše gospodarsko, socialno, politično nemara najbolj črne dobe. Vsaka od teh usod, ki nam jih je razodela naša ladja, nam kakor v simbolu razodeva usodo tisočev in desetisočev drugih, enakih življenj, ki so se začela nekje pod Triglavom, se prestavila daleč v tujino in zamrla, tiho, neopaženo, nepogrešeno bogvedi kje. Naša ladja je zbrala na svojem krovu nekaj teh usod in jih popeljala nazaj v domovino. Mi pa ob njih ne moremo biti veseli, temveč mislimo na vse tiste tisoče, desetisoče in stotisoče, ki jih naše ladje niso in jih ne bodo popeljale nazaj v domovino, vse tiste, ki so bili ali ki so še raztreseni po svetu in ki »se tujina diči z delom njihovih rok«.

SPOMINČICE

Hčerki za bodoča leta

Kajetan Kovič

Ko bomo spet v aprilu
in svet bo ves svetel,
takrat ti polno krilo
spominčic bom nabral.

Takrat boš dobre volje
in dobrega srca,
spominčica, čez polje
s pomladjo v krilu šla.

Kjerkoli boš obstala,
od tebe lep bo svet
in vsakemu boš dala
lahko svoj plavi cvet.

Ko bomo spet v aprilu
in svet bo ves svetel —
le jaz bom sam, brez male
spominčice ostal.